

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 ft kr.
Hat hónapra 2 ft 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalványval is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díjkezelvényben részesülnek.

Követválasztások után.

Megtörtént, tustünk rajta.

Hála isten!, szokta mondani ilyenkor a magyar ember. Most is mondanók, vagy tán mondjuk is ezt a nyugosztaló két szót, de hiányzik belőle a tárgyilagos nyugalom; úgy vagyunk, mint a föllábadt lázbeteg, mely talpra áll ugyan fekhelyéről, de tagjaiban még mindig érez cizkázni bizonyos reszketegséget.

E hasonlat — ha nem is egészen találó, de megközelítőleg jellemző a helyzetre. Az idej követválasztások kezdete, folyamata és vége határozottan lázas diagnózisra mutatott, ideges rángatózása volt ez az alkotmányos érzület elsatnyult szálainak.

A legszebb jog gyakorlatát — a magyar alkotmányban — beteges meggyőződés vezette az idén, úgy a pártoknál, mint vezetőik legtöbbszörénél. Összekuszált és egymással szembeállított viszonyok, köz- és privát jellegben: ebből állt a választás hevesen forgatott kereke, melynek számos és változatos küllői csak annyiban hasonlítottak egymáshoz, hogy mindannyian egy közös centrumból indultak szét. Ez a közös centrum az érdekek volt. Az érdek . . . , de minő érdek? — Százféle, ezerféle! Csak egyféle nem: a hazáé.

Az idén nem volt jelszó: „A haza minden előtt!”

Közel voltunk hozzá, hogy annyit jelöljünk ki követnek, amennyi az érdek! Szerencse, hogy így nem történt.

No, megtörtént másképp. Az a sok érdek nem jelölt ki senkit s nem is keresett arratermett jelöltet senkiben, hanem bevárta, hogy egyes aspiránsok jelöljék ki magukat, aminthogy akadtak is ilyen ön-jelöltek, kik aztán mégis élére állottak annak a sok-sok érdekeknek. És különös, hogy az a sok érdek ezt a furcsa állapotot természetesen tudta találni, sőt vállalva lépett sorompóba az ön-jelöltek lobogója alatt.

Ugyan minő fogalmi lehetnek annak az egészségről, ki a politikai meggyőződést az ilyen választásoknál egészségesnek meri nevezni! Hogy lehessen itt szó szilárdul védett közérdekről, midőn az efféle választásnál a választó nép még a magán érdekét is — mondhatni, egész könnyelműséggel — veti latba!

Legkülönösebb a dologban, s legsajnálatra méltóbb: hogy nemesak a választók alsóbbrendű nagy tömege tántorodik meg az alkotmányos jogok gyakorlatában, hanem még maga az értelmes közönség is inog az elvek teren s bekötött szemmel várja be, míg valamelyik ön-jelölt beléje botlik, hogy markába csapjon s szavát vegye a választásra.

Szomorú tények ezek, s legkevésbé költött dolgok! Vagy talán nincs abban semmi szomorú: midőn pl. egyik választókerületünkben a kormánypártiak és Senyeysták úgy harmonizálnak, hogy fölléptetnek egy telivér 48-ast?! — egy másik kerületben a magukat nagy garral ellenzékieknek deklaráló vezéremberek — csupa konzekvenciából! — kormánypártit léptetnek föl és ajánlnak jelöltül?! — vagy midőn egy-egy, megacélosodott kormánypárti uriember a párton kívüli jelölt programjában benne hiszi a saját elveit!

No, ahol az intelligencia — a maga valódi fogalmából és nemességéből ennyit enged leal-

kudni s emnyire képes az elvűséget önként járomba nyugozni: ott hiba van a társadalomban, de talán az egész nemzetben.

És hogy ez a hiba megvan: példa rá az alsóbbrendű s kevésbé művelt tömeg politikai magatartása, melyben lépést tartani törekszik a műveltebbek ingadozó elvűségével, midőn ebből azt a veszedelmesen vonzó példát meríti, hogy az önerdeket szabad is, jobb is elébe helyezni a közügynek, a haza ügyének.

Igy készülnek a tömegben a vótumok eszemiszomért s napszámért az ön-jelöltek számára, kik ismét a művelt osztálynak is tartoznak egy-egy érdekesebb falattal, vagy reménykeltő ígérettel kedveskedni támogatásukért. — És ezért korántsem a jelöltté a hiba! Okai ennek maguk — a választók, kiket a demoralizáció folytán már csak kézzel- és marokkal-fogható argumentumok által lehet a választási urnákhoz vezetni.

Megyénk választói között is (tisztelt a kevés kivételnek!) nagyrészen így készültek a vótumok s így vivattak ki a választási győzelmek. Nem irigylésreméltó győzelem!

Mindegy, de a mandátum megvan!

Meg, megvan a mandátum, igaz. De megvan a baj is, mely így módon rohamosan terjedni fog a népben — kitepve abból az erkölcs utócsiráját, míg végre aztán „Róma ledől!”

Vajh, lesz-e akkor, és hány „ön-jelölt”, ki föltámasztani vállalkozzék az elesett nagy testet?!

E rövid, de őszinte szavakból, — reméljük — a választó közönség megfogja érteni célzásainkat s jövőben törekedni fog a polgári jogoknak nemesebb érvényesítésére.

Most pedig ünnepezt képviselőinkhez fordulunk, kiknek kezébe helyeztük érdekeinket, hogy egész a legmagasabb helyig szószólóink legyenek.

Barsvármegyének megválasztott képviselői ellenünk semmi kifogásunk nincs; ismerve személyes jótulajdonait, örömmel üdvözöljük őket a polgári elismerésnek e legfőbb kitüntetésével alkalmából; a megválasztott négy férfiuban egyesítve látjuk a fiatal pezsgő erő teli jóakarattal, az erélyt nagyratörő ambícióval s a legmagasabb befolyást érdekeink kellő ismerésével; emnyirény és szerencsés álláspont határtalan bizalmat gerjeszt bennünk képviselőink iránt.

Orkődjenek fölöttünk lelkiismeretesen s erjűktől kitelhetőleg! E tekintetben az erőt s képességet el nem vitatjuk új követőinktől; ami egyikükben nem volna meg, az megvan a másikban; s így a haza sorsa mellett — minden elképzelhető képesség megvan bennük arra, hogy megyénk s megyéjük és választókerületeik érdekeinek is hasznos, sőt jelentékeny szolgálatokat tehetnek: ha kölesönösen veszik igénybe egymásnak speciálisabb erőit — aszerént, amint a helyzet és viszonyok kívánják.

Ha így fognak cselekedni, cselekedetük üdvös és hálás lesz. Tehetik ezt, mert személyüktől a kvalifikációt, befolyást és jóakaratot — úgy általában, mint vonatkoztatásan — senki kétségbe nem vonja, sőt még ellenpártbeliek is elismerik, kiknek ezuttal szintén választottjaikká lőnek. Ezutóbbiak bizalmát megszerezni, párthi-veiket pedig továbbra is föntartani csak úgy fogják s úgy tehetik: ha a haza érdeke mellett nem fogják föladni azon érdekeket sem, melyeket kerületeik, illetve megyéjük javára kivívniok ezuttal szintén kötelességükké vált.

Helyi érdekeink győzelemre juttatásával képesek lesznek jelen pályájukon a közbizalmat még azokban is fölkelteni, kik ma talán nagyon is élesen támadó elleneiknek bizonyultak.

Tegyenek így! Ezt kívánja (még saját érdekeik mellett) a haza, a megye és a kerület érdeke is. Ilyen működés megjavítja még az alkotmányos közérkölesítés fogyatkozásait is, miket ma sajnálattal kellett kifogásolnunk.

Szeretünk bizalommal nézni jövőbeli működésük elé s szeretjük hinni, hogy új képviselőinkben csalódni nem fogunk.

A lévai gazdasági szemle.

Miként más uradalmakról, melyeket az országos magyar gazdasági egyesület eddig e célból kiküldött bizottságok által megsejleltetett, úgy az e napokban egy ily bizottság által szemle alá vett lévai uradalomról is egy terjedelmesebb leírás fog ugyan megjelenni, mindamélt, miután azt hisszük, hogy a magyar gazdaság haladásáról bármely irányban tanúságot tesz, a legmelegebben érdekel, addig is, amíg ama terjedelmesebb, szakszerű leírás meg fog jelenni, érdekesnek tartottuk a lévai uradalom gazdasági szemléje alkalmával látottakat és tapasztaltakat legalább röviden jelezni, azon közvetlen benyomások behatása alatt, melyek mindig leghűbb képét szolgáltatják minden eseménynek.

Hogy az országos magyar gazdasági egyesület egy bérbitokot vétetett bővebb ismertetés céljából szakszerű szemle alá, az ez alkalommal történi először. Ugyanis a jejenleg a Schöller-testvérek birtokát képező lévai uradalmat a Leidenfrost-testvérek tartják bérben.

Már maga azon körülmény, hogy az országos magyar gazdasági egyesület által a lévai uradalom lett a szemle tárgyául kitűzve, kezességet szolgáltatott ugyan afelől, hogy a bérlet a megtekintést megérdemli, de vajjon az valóban oly képét nyújtja-e egy bérleti gazdaságnak, mely egy ily tekintélyes egyesület által a lehető legszélesebb körben való megismertetést valóban megérdemli, azt éppen a bizottság általi szemlének kellett eldönteni.

Nálunk a gazdaközönségnél, főleg a nagyobb bérletek iránt, a legutóbbi időben a hangulat, a szerzett tapasztalatok alapján, nem valami kedvező, és pedig azért, mert azoknak legnagyobb része oly bérlők kezébe jutott, akik a gazdasági tekinteteknek csaknem teljes mellőzésével, ez ügyletnél csupán a birtok minél nagyobb mérvű felhasználását tartják föladatuknak.

Ily bérleteknek létrejötte, terjedése sem mezőgazdasági, sem nemzetgazdasági szempontból nemcsak hogy nem lehet kívánatos, sőt ily bérletek létrejöttének lehető megakadályozása egy igen jogos gazdasági kívánalmat képez, miután a bérletek terjedése a saját, vagy gazdatiszti kezeléshez képest csakis ott, és csakis azon esetekben képez mezőgazdasági szempontból haladást, hol bérletek által nemcsak a termés fokoztatik, hanem ahol az a birtok folytonos és állandó jövedelmzését s a birtok termőképességének föntartását föltételező kívánalmaknak is megfelel.

E mértéket alkalmazva a lévai uradalmi bérletre, hogy csak néhány vonással jelezsük mezőgazdasági haladásának azon fokát, melylyel itt egy a földművelés, mint az állattenyésztés és állattartás, valamint a gazdasági iparüzletek teren is találkozni alkalmunk volt, miután hosszabb leírását a látottaknak és hallottaknak adni ezútnem lehet, szabadjon csupán néhány képét és benyomást vetni papírra.

Talált itt a szemlebizottság oly okszerű földművelést, hogy azt, a földművelés állását tekintve az országban, méltán példaképpel lehet odaállítani. S hogy ez irányban még nagyobb befektetésektől sem riadtak vissza a bérlők, oly befektetésektől, melyekkel még tulajdont képező birtokon is csak elvéve találkoznak, mutatja az, hogy a lévai uradalomban a bérlők által nemcsak egy terjedelmesebb alagászóvezéssel, hanem egy nagyobb mérvű réttözéssel is fokozva találjuk a birtok jövedelmzésének emelését és biztosságát.

Talált itt a szemlebizottság oly szép haladásról és a gazdasági lötenyésztes oly helyes fölfogásáról ta-

nuskodó lötenyészést, amelyely szintén kevés birtokon találkozunk s a juhtenyészést illetőleg is meglett téve általuk mindaz, amit csak a legújabb időben e tekintetben annyira megváltozott gazdasági viszonyokhoz való alkalmazkodás minden haladó gazdától megkövetel.

Talált itta szemlebizottság a birtok jövedelmezésének emelése s biztosítása czéljából tetemes befektetéssel létrehozott oly kiterjedt répaszeszgyártást, mely nemesak nagyobb mérvű olesó hízalást tesz lehetővé, ami nagy mennyiségű jó, olesó trágyát szolgáltat a birtoknak, hanem lehetségesíti ugy a növendék-állatoknak, mint az igás állatoknak is oly karban való tartását, aminovel szintén csak elvétve lehet találkozni még a legokszérűbben kezelt birtokokon is. S a gazdaság jövedelmezésének méginkább emelése s biztosítása czéljából pár évvel ezelőtt egy vízereji műmalom is lett az uradalomban föllállítva, földhasználatát által egy oly vízerejnek, amely addig alig adott valami jövedelmet.

Talált itt végre a szemlebizottság oly szakértő gazdai kéziről tanuskodó berendezést és vezetést s oly szakértelemmel párosult gyakorlati jártasságról minden gazdát lépten-nyomon, a gazdaság minden ágában meggyőző kezelést, amilyenhez nemesak hogy bérletbirtokon nem vagyunk szokva de még más birtokon is csak elvétve találunk.

S ha még mindezekhez ide jegyezzük, hogy a birtokot bérben tartó négy Leidenfrost-testvér oly példás egyetértéssel osztozik a birtok vezetése és kezelése gondjaiban, amely szintén ritkítja pártját, s hogy közöttük s a birtokon alkalmazva lévő gazdaszisztek között, még pedig oly számban alkalmazva lévő gazdaszisztek között, amely számban még házilag kezelt birtokon sem találunk hason-terjedelem mellett gazdasziszteket alkalmazva, oly benső, mondhatni családi viszony létezik, melyet az országban egy más birtokon, tulajdonos és gazdaszisztek között alighanem hiába keresnénk, már csak az itt röviden érintettek alapján is elmondani hisszük, miszerént a lévai béruradalom leírása, megismertetése által is ismét egy új elismerésreméltó jelét fogja adni az országos magyar gazdasági egyesület a mezőgazdasági érdekek előmozdítása iránti helyes érzékének, s a magyar gazdasági irodalom abban oly gyakorlati hasznu művel fog gazdagodni, amilyenel azt évről-évre a jószágismertetésekben az országos magyar gazdasági egyesület gazdagi-tani oly nemes föladatának ismeri.

— „P. — N.“

Különfélék.

— A követválasztások Barsmegyében a f. hó 13-ára kitűzött napon ejtettek meg a következő eredményel: I. A lévai választó kerület két jelöltje közül Hunyady László gróf pártonkívüli jelölt 1633 szavazattal győzött, Konkolý Sándor szabadelvűpárti jelölt 1222 szavazata ellenében. A nyertes szótöbbsége 411, mely a választás eredményével együtt éjféli 1-órakor hirdettetett ki. Ugyanekkor helyreállott a szo-

kasos csönd városunkban, hazatért a helybeli és vidéki választók raja. — II. Az aróthi kerületben Keglevich István gróf szabadelvűpárti jelölt 1536 szavazattal győzött Detrich Péter függetlenségi jelölt 617 szavazata ellenében. — III. Köröczbányán dr. Amon Ede szabadelvűpárti jelölt lett a győztes 358 szavazattal, Gyurgyik Gyula szintén szabadelvűpárti jelölt 329 szavazata ellenében. — Az újbányai kerületben a választást megelőzőleg Migazzy Vilmos gróf a jelöltségtől visszalépvén, az ennek helyébe fölléptetett Thull Lipót szabadelvűpárti—kisebbségben maradt a szintén szabadelvűpárti Kazy János ellenében, ki tulnyomó többséggel nyerte el a mandátumot.

— A hontmegyei választásokról (f. hó 13-án) a következő értesüléseink vannak: Ipolyási kerületben Nyáry Béla báró szabadelvűpárti győzött 64 szótöbbséggel Ivánk a Zsigmond mérsékelt ellenzéki ellenében. — Anémethi kerületben Dacsó Pál szabadelvűpárti egyhangulag, — a szalkai kerületben pedig Jakabffy István mérsékelt ellenzéki lett megválasztva 34 szótöbbséggel Podhorszky György szabadelvűpárti ellen.

— Komoly szavunkra, — melyet a választási rendtelenségek meggátlására maegyhete óva tettünk közzé, — sietünk megadni a kielégítő feleletet azon dicséretreméltó tény konstatálásával, hogy a lévai követválasztás ritka-példás rendben és tisztos méltósággal folyt le elejétől a végeig. A komoly rend föntartásában országnrészre volt Csekey Flórisnak, a választás erélyes és pártatlan elnökének, ki elnök-társával együtt, lelkiismeretes gondossággal törekedett a törvényt és tisztoséget megtartani és megtartatni. E tekintetben örömmel konstatáljuk még a mindkét pártbeli választók ritka józanságát és férfias magatartását, szemben a helyi hatóság jóakaratu törekvésével s a kirendelt katonaság humánus szereplésével.

— Az orsz. gazdasági egyesület által a lévai uradalmon tett szakszemlérlél — ígéretünkhöz híven — mai számunk másik rovatában közlünk egy czikket egyik elsőrangú hazai gazdasági szakirónk tollából. — Figyelembe ajánljuk.

— Érdekes régiségekkel gazdagodott a nemzeti muzeum, melynek Keglevich István gróf egy ritkaértékű, etruszk-korbéli bronz sisakot és egy aranyfüzért ajándékozott. Mindkét régiség ki volt állítva az országos ötvösmű-kiállításon, hol általános figyelem és érdeklődés tárgyai voltak.

— A lévai állami tanítóképezde ifjusága f. 1884. évi júniushó 19-én zártkörű táncmulatságot rendez a Kolibál-féle kertben, kedvezően idő esetén pedig az Országn-fogadó nagytermében. A mulatságot megelőzőleg ének-, zenec-, szavala-és torna-előadást tart a képezde helyiségeiben. Az előadás kezdete 5 --, a táncmulatságé fél-9 óra. — Belépti díj a táncmulatsághoz: személyenként 80 kr, családjegy 2 frt. A tisztajövedelem az „Arany-

szobor" javára fordítottak. — Földfűzetések köszönettel fogadtatnak. — A táncmulatságot megelőző előadás műsora a következő: 1. Ünnepi dal. Huber Károlytól, kacének, előadja a képezde dalárda. 2. Romanze, Theodor Oestentől, zongorán előadja Seltam Béla III. oszt. tanuló. 3. Orgonán előjáték Rincktől, előadja Stampay János IV. o. t. 4. A délibábok hőseiből szavaltat, előadja Gyarmati Imre IV. oszt. tanuló. 5. Zampa operai töredék, előadják Székely Lajos IV. oszt. t. hegedűn, Székely Dezső III. oszt. t. zongorán. 6. Népdalok Huber K.-tól, éneklő a dalárda. 7. Alpenglühén, Theodor Oestentől, játssza zongorán Stampay János IV. oszt. tanuló. 8. Bertini XIV. Etude, játssza orgonán Székely Dezső III. oszt. tanuló. 9. Rondó, hegedű-duett, előadják Vojtek Imre és Székely Lajos IV. oszt. tanulók. 10. Belizárból ének-duett, előadják Veszéllak Lajos IV. oszt. és Belák Kamil III. oszt. tanulók. 11. Acolhárfa, Sydney Smithtől, játssza zongorán Székely Dezső III. oszt. tanuló. 12. Az özvegy és fia, szavaltat, előadja Veszéllak Lajos IV. oszt. tanuló. Rákóczzy-induló, éneklő a dalárda zongora-kísérettel.

— Jégverés volt nálunk f. hó 12-én a délutáni órákban, mely azonban csak szűkebb térre szorított s csak az ugynevezett „Kereszthegyen“ tett néhány holdnyi szőlőterületen kárt, lecsépelve a fűrtöt és leveleket teljesen. Kis baj, de mégis elég azokra, kiknek reményük az idén szőlőjükből tönkre van téve.

— Tözlöttségünkről el nem mulasztatjuk a legnagyobb elismeréssel nyilatkozni s a közönség nevében köszönettel adózni azon szép gondosságukért, melylyel a követválasztás napján és éjjelén szakadatlan őrzőjáratokat rendezett, mely őrzőjáratok ugy tűzörsgéi, mint közbiztonsági szempontból előnyöseknek bizonyultak a közönségre nézve, még a távoli és elhagyottabb utczákban is. Ez alkalommal is tehát egyik szerencsésen választott oldalról mutatta be életrealóságát a tűzlötőség, melynek tagjai — a parancsnokságtól kezdve az utósó emberig — fáradhatlanul teljesítették nehéz hivatukat, ahelyett, hogy a választási látványosságok kényelmes szemlélésébe merültek volna. — Tisztelet érte mindujájuknak!

— Vásári statisztika. Folyó évi júniushó 9-én Léván tartott baromvasarra behajtatott: szarvasmarha 1150, ló 1700, birka 1780, kecske 10, sertés 80, számár 6; összesen 4726 drb; ezekből eladatott: szarvasmarha 506, ló 382, birka 872, kecske 3, sertés 34, számár 2; összesen 1799 drb.

— Rövid hírek. — Időjárás: A jövő hétre változó időt, helyi esőkkel, itt-ott zivatarral — várhatni. — A Margitszigeten termett eprekből 24 faj van kiállítva most az állandó gyümölcskiállításon; az eprek némely példánya 45 gramm nehéz és nagysága a paradicsomalmához hasonló. — A vetések, ugy a tavasziak, mint az ősziak az utóbbi száraz napok alatt sokat szenvedtek mindenfelé az országban. Erdélyben jobb idők jártak, ott vannak most a legszebb vetések. De egyebütt is javulás állt már be a megindult esőzések következtében. — Csodaborju van egy nagykanizsai mészáros birtokában; a borju már 3-hónapos és elég erős, csak-

Tárcza.

Visszajött...

Visszajött a vándorfecske,
Visszajött a kis hazátlan,
Visszahoza vágya — régi
Félszékhez, de talpig gyászban.

Ugy elnézem... Szegény vándor,
Miért e gyász?... mért e bánat?...
Boldog az, ki visszatérve,
Boldog félszékét még találhat....

Lévay Sándor.

Ki nyert?

— Karezolat a választásról.

Sportot csináltam belőle. S miért ne, hiszen a sok mézeskedő programbeszédnek s a hetek óta zúgó éljenhangok ugyis annyira elgyöttrötték az embert, hogy mellette szinte üditőleg hat, ha a dolognak trétásabb oldalát is földhasználni lehet. Föl is használtam többféle módon, a legutósó mód az volt, hogy fogadtam többekkel, hogy ki nyer?, ok azt állították, hogy ok nyerne.

Másnapon a választás után megindultam sorba látogatni a velem fogadott bajnokokat. Bajnokoknak mondom, mert mind bajnokilag küzdöttek a kortes-tudomány legerősebb argumentumaival jelöltjük, akarom mondani jelöltjeik érdekében. Jelöltjeik — ezt azért mondom így, mert csak ugyan így, azaz hogy ugy volt, — Tisza kalmánként — hogy mindkét part jelöltjére fogadtam, de nem azért, mintha pártonkívüli politikát vallanék, ó nem, ennek más oka volt.

Ugy volt az, hogy midőn az ellenpártból már többekkel fogadtam, a választást megelőző napokban egy fölöttem álló nagy hatalom — saját belügyeim — a külföldre kényszerítettek, vagyis oda, ahol nincs szavazati joga senkinek, lévén ez a külföldi hely egy honi fürdő, ahol feleségem időz jelenleg. Így nekem a választásból csak annyit jutott, hogy választanom kellett a követválasztás és feleségem kívánata között. Az utóbit választottam, s így történt, hogy bennem a hazafit legyőzte a férj, mert azt bívém, hogy a haza még sem olyan beteg, mint az én szeretett feleségem.

Elutazásom előtt jónak láttam a saját pártombeli emberekből is egypárral fogadni. Tehettem ezt, mert a választás napja rám nézve semlegessé vált, eltávozásom miatt megfásultak kortesérzelmeim, mindegy volt már, akárki nyer.

Igy csináltam én sportot a választásból, fogadtam mindakét párt embereivel s amelyekkel fogadtam, mindegyik előtt azt állítottam, hogy „megbuktok barátom“, „megbuknak bátyám“.

Kétoldalú fogadásomban így a félenyereség biztosítva volt, de mégis kíváncsian vártam az eredményt s még kíváncsiabban siettem haza a fürdőről, honnét — feleségem engedelmével — a választás utáni nap reggelén 8 óra 1 negyed s 13 perczkor értem lakásom elé. Be se léptem, a kocsiról leszállva, sorbavettem az utat mindazokhoz, kikkel fogadtam.

Kíváncsiságtól égve, siöttem végig a nagy piacon, mely ezuttal csöndes volt, a választás tegnapi zaja helyébe a napirendszerű kofazaj lépett, egészen más hangok más üténnyel; a szél is megállt, minek is fujjon, nincs már lengetnie zászlókat, sem vörös tollat, sem ezüst kalászt az izgatott koponyák födelén... — Jó reggelt!, hát ki nyert? — e szavakkal nyitom föl kapuját egyik fogadó-társnak, kit a tornácson ülve s melázva találtam.

— Hadd el, hadd el — felel vissza, — haldoklom, mi nyertünk, de mégis te nyertél, mert a gyomrom oda van, ki vagyok fordítva, ah ez a főfájás, ez az aléltság tagjaimban!... Mégis jó, hogy jössz, gyérünk valahová gyógyulni.

Megindultunk, s nemsokára találkozunk egy másik fogadó-társal, kinek egyik lábán cipő helyett egy csónak nagyságu botos hullámmozott, evezőlapátként kezében egy bottal kormányozva magát a föld rögös pályáján.

— Mi baj, Józsi, vesztettetek talán?

— Nyertünk, barátom, — felel vissza savanyu képpel, keserű hangon.

— Nos akkor te csak lóhátról fogsz nekem beszélni.

— Lóhátról?... hát már te is tudod?

— Mit?

— Eh, ne bolondozz!

Nem értettem mire czéloz, de később megtudtam, hogy egyik uhlánussal összeütötte a tengelyt s a vá-

lasztók dulakodása segélyével, a katona lovastól együtt feldőlt, miközben a ló háta hengerként gurult a lábfejére Józsinak. Szegény feje, ó most igazán beszélhet lóhátról gyalog.

— Sebaj, Józsi, legalább szenvedtél a hazáért; most jöjj, tarts velünk a fogadóba, azt hiszem, nem leszünk ott egyedül.

Tömvé volt biz az, alig kaptunk helyet, míg végre mégis csak beszorítottunk egy asztal mellé, melyet legnagyobb részben elv- és fogadó-társaim ültek körül.

— Nohát, hogy volt?, hadd halljam.

Chasztikus özönnel zúgott felém a magyarzat a tegnapi napról; egyik ezt, másik azt, egyik így, másik amugy beszélte el s a végén mindig csak az volt, hogy: „hej, bizony nem mindennapi nap volt az a tegnap!“

A fogadás pénzértékét természetesen stante pede forgalomba hoztuk, mert a helyzetből önként következtet: gyakorlatilag is érvényesíteni azt az igaz elvet, hogy a „kutyaharapást szírével kell gyógyítani.“

S valóban kezdtek is a katenjammer-sebek hegedni, de egy-kettőnek közöttünk nem akart használni az orvosság, pláne az egyik egy kukkot se szólt, holott tudvalevőleg harsányan szokta adni a tönust, ha éljenzéről van szó.

— Szóljon már valamit ön is, Bordó bácsi, mondjon el egypár élelményt a választásból.

— Herékereverekedtem — mond borizűen és sugó hangon, torkát erősen köszörülve.

— Mit?... ugyan ne mondja, de hát hogyan került a veszekedésbe?

— Nem veszekedést beszél ő, — szól közbe valaki — hanem azt akarja moddani, hogy „elrekedtem“, azért hallgat.

— Vagy ugy, no azt képezem is, hogy Bordó bácsi elharsogott tegnap egypárezer „Éljent.“

E szavaimra Bordó bácsi fölbuzdulva, elkialtja rezes hangon: „léjjen X!“ s eközben magasra nyújtja egyik kezét, mintha most is a zászlót emelné... de hajh, a kinyújtott kéz a tilosba ért: megbillentette Péli Náci fején a kalapot s látni edgett a haja között egy ősz foltot, mely voltaképp választási emlékjel volt flastromos ruha képében.

Péli Náci dühbe jött, hogy is ne, hiszen nem volt egy párton Bordóval, és az most az ő kalapját

hogy 4 helyett 3 lábbal jött a világra, de azért képes megállni a menést ugrással helyettesíti, mert az első jobb láb teljesen hiányzik. — Szász Károly a költő, a dunameléki ref. egyházkerület püspökévé lett elválasztva, de ez állást a költő csak úgy hajlandó elfogadni, ha egy szermind a fővárosi reformáltak lelkesévé is megválasztják. — A vichyei fürdőn jun. 10-ig összesen 151-re emelkedett a fürdővendégek száma. — Egy derek iparos halt meg a napokban Nyitrán, neve: Kőcs István butorgyáros, ki ifju éveiben Párisban és Londonban oly kvalifikációt szerzett szakmájában, hogy Nyitrán nyitott üzletét általános keresetségre emelte a fölvidéken. Nagy pompával s még nagyobb részvétellel adták meg neki a végtisztességet temetésekor. — A szőlőpenész kiirtására igen ajánlják a következő szert: 25 gr. 5-ös kén-kálium, 15 gr. tengerisó föloldva 960 gr. vízben; e szert permetezőkészülékkel az ellepett fűtökre kell feekendezni — A lovak száma az egész világon (China és Japán kivételével) 58 millióra megy, ezek közül Ausztria-Magyarországban van 3.486.000 ló, tisztán Magyarországon pedig 2.179.000 ló.

Apróságok a választásból.

Lakonikus szóváltás. — Hitelező: Na, tudja mit, ha nem akar kend épeuséggel a mi pártunkon lenni, akkor csak két szót mondok: „adós fizess!” — Adós: Én is csak két szót mondok: „eb fizet!”

„Melyik párton vannak a katonák?” — kérdezik itt is ott is. — „Hát melyik párton volnának, — mondja a kortes — nem látják kendtek, hogy valamennyi katona mind mi-hozzáink tódult?”

Kortés diskurzus. A.: Hej, barátom, hiába is beszélsz, mi győzünk, mert a mi néptünk kész a tűznek is nekimeenni, mintha csak választó-vizet ivott volna. — B.: Lehet, hogy azt ittatok, de azért mégis mi nyerünk, mert az Úr „választott népe” a mi pártenkon van.

Furcsa kérdés. A.: Te, ugyan miért van az, hogy a maróthi lap követet ajánlt Lévának? — B.: Miért?, azért, hogy megelőzze a Barsot, nehogy ez ajánljon jelöltet Maróthnak.

A esendőrzés fogalma. Ugyan kérem, mondja csak, annyi sok katonaság között mi szükség van a esendőre? — Hm, kell itt a esendő is, arra kell most nekik vigyázni, hogy a esendő el ne nyomhassa a lármát.

Hivatalos vélemény Léváról. — A.: Lám, lám, ez a Léva mégis csak első városa a megyének, még az alispán is itt választ követet, holott ma a központban is követválasztás van. — B.: Ugyan ne légy olyan önző, vadd be inkább, hogy Léva a megyében még kiskoru község, nem veszed észre, hogy a megye árvagyámja is itt van?!

Tanügy.

I.

Magyar nyelvi pótanfolyam.

450/1884 Barsvármegye kir. tanfelügyelőjétől.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. k. miniszterium f. évi június hó 4-én 19475. sz. a kelt m. intézményével a lévai áll. tanítóképezdénél tartandó, 6 heti magyar nyelvi pótanfolyamot elrendelni méltóztatott, mihez képest figyelembe veendő:

piszkálja!, föluggrott — s ha közbe nem lépünk — tegnapot csinál a má-ból. No, de mégis megbékítettük őket. Bordó bácsi — keménynyaku kortes létere — első hajolt a békére, kezét nyújtott Pélinek, de nem állhatta meg, hogy rá'dásul el ne kiáltssa az ő rekedt hangján:

— Héjjen X!

— Puttonba! — felelt rá dühösen Péli Náci.

Eközben egy másik zaj keletkezett, még pedig pénzügyi dolgok miatt, számos vidéki kocsmáros tódult be, keresve mindenik a maga kortesét, ki ennél, ki amannál bort rezolváltatott a maga híveinek; s most, midőn a „fizess” ideje itt van, nincs gazdája az ígretnek. A csaplarosok kezében amely mennyiségben duzzad a sok asszignáció, ajknkról époly dühösen hangzik a sok „ilyen-olyan náció!”

— No lám, — mond egy semleges öregur, hát ezt nevezik önök alkotmánynak! Mondhatom gyönyörű alkotmányos állapot... Szegény Arany János, de kár volt meghalnod, amely szépen megírtad „Az elveszett alkotmányt”, ép olyan alkalmad volna most megírni rólunk „Az eltajult alkotmányt.”

Mingyájan elképpvedve néztünk az öreg urra, de érezes hangon kimondott ediktuma ellen nem volt szava egyikünknek sem. Én azonban mégis megkoczkáztattam hozzá egypár szót.

— Mondja csak uram, nem talál ön a mai választásokban semmi alkotmányszerűt?

— Egyet igen.

— És mi az?

— Az, hogy a honi ipar ilyenkor mégis csak esztünkbe jut, legalább a zászlók itthon készülnek s a külföldi pezsgő mellett van egy kis kelete a hazai vin-kónak is. De a többi, a többi... az nem szép... hej nem így volt az régen!

— De hát régente is csak ittak a jelölt érdekében, kinek a zászlóját kitzűték.

— Inni — itunk, de nem a követet; maga zseb-jére ivott a hazafi s éljenzett és választott elvből; még a zászló is a mi pénzükből került ki, nem úgy, mint most. Hiszen most zászló, elv és szavazat csak akkor van, ha a jelölt marokkal szórja a pénzt... Hej, nem így volt az régen!... ma is van még vagy három zászlóm otthon a régi jó időkben, megbeesülöm őket, nem azért, mert a magam pénzén készültek, de azért, mert

1-ör. Ezen pótanfolyamra tényleg működő oly tanítók vétetnek föl, akik a magyar nyelvet nem birják annyira, hogy a vezetésükre bizott iskolákban, a törvény követelméye szerint, a magaryelvet sikeresen tanítani képesek lennének, s ebben magukat egyáltalában gyöngéknek érzik.

2-or. A pótanfolyamra megjelenő minden tanító az állam részéről 70 kr. napidíjban részesülni fog. Az anyagi ellátás- és elszállásolásra — a lehető legmértékesebb körülmények között — gondoskodva van, miért is minden tanító e tekintetben a lévai áll. tanítóképezde igazgatóságánál jelentkezzen. Az utiköltségek az illető községektől kieszközölendők.

3-or. A pótanfolyamon résztveendő tanítók, 1884. július hó 9-én kötelesek Léván megjelenni, s a képezdei igazgatóságnál jelentkezni; amely napon, délutáni órákban a pótanfolyam megnyitást fog. A reá következő napon pedig az előadások kezdetüket veendő, s fognak tartatni megszakítás nélkül folyó évi augusztus 20-ikáig.

4-er. Akik a pótanfolyamon résztveendő tanítók közül kielégítő előmenetelt tanusítani fognak, azok vizsgához becsajjtandók, a többiek csak egyszerű bizonyítványokkal elátandók lesznek.

5-ör. A fentebb idézett m. miniszteri rendelet alapján, az illető királyi tankerületi főfelügyelőségek hivatalos tisztelettel megkerestetenek: miszerént ezen értesítvény fonalan saját tankerületbeli tanítóikat erről értesíteni, a jelentkezésekről lakhelyeik, koruk, szolgálatai éveik, a magyar nyelvbeni ismereti-fokuk szerénti névjegyzéket készíteni s azt Barsvármegye kir. tan. felügyelőségéhez hovahamarább beküldeni sziveskedjenek; megkérve egyúttal a tisztelt kartárs urak, hogy a tankerületeikbeli tanítókat minden rendelkezésre álló eszközökkel a pótanfolyamon való részvételre buzdítani iparkodjanak, megjegyeztetvén egyúttal, hogy a pótanfolyam vezetése ugy van berendezve, mikép azon nemesak a tót-, hanem német-ajku tanítók is résztvehetnek.

6-or. Végre tisztelettel fölkeretnek minden rangu, rendű és vallásu magasabb és közvetlen iskolai hatóságok, mikép hatóságaik alatt álló, s a magyar nyelvben kevésbé jártas tanítókat a jelzett magyar nyelvi pótanfolyamon való részvételre utasítani, illetőleg utasíttatni, s nekik a részvételhez való előnyöket biztosítani méltóztatassanak,

Csitári Germanecz Károly,

kir. tan., Barsvármegye kir. tanfelügyelője.

II.

Tanodai értesítés.

A Szt.-Vinczéről nevezett nővérek vezetése alatt álló leánynevelő tanintézetben az évi zár vizsgálatok f. évi júniushó 23. és 24-én tartatnak meg, reggeli 8—11, és délután 2—5 óráig.

E vizsgálatokra legőszintebben hívja meg a tanügy iránt érdeklődőket

Léván 1884. június hó 13.

a tanintézet igazgatónöje.

tisztelem rajta a ráírt nevet s tisztelem benne az elv-szabadságot.

— Mégis, mit gondol uram, ki nyert a mostani követválasztásnál?

— Én azt gondolom, hogy négyen nyertek.

— És kik azok, hiszen csak két jelöltünk volt?

— Hogy kik?, hát egyik a plebsz, mely szerencsés volt e alkalommal dosztig lakozni s egy pohárból inni rokkos emberekkel; másik nyerőfélnek tartom a vengéglősöket; harmadiknak a jelvény- és zászlókészítőket, ezek mind nyertek, mert egy kis pénzecske csak került a honyhájukra; — a negyedik nyerőfél a zászló-tartók képezik, mert...

Tovább nem érthettem meg, mert a nagy zaj elnyelte a magyarázó ur hangjait.

Lehangoltan léptetem hazafelé. Lehangothságomból lakásom udvarán ébredtem föl — még pedig egy különös és ideges hangra, mely éles rikkantáshoz hasonlított. Körülnézék, hát látom, hogy a háziszolgánk egy választási zászlót hasogat le nyeléről, s a lehasított darabokkal gondosan pólyazgatja esizmába készülő lábait.

— Ejnye János, miért teszi ezt maga!

— Hjah, uram, szenvedtem én ezért, megérdemlek belőle ennyit, ez az én jussom a választásból.

Nem szóltam többet neki, mert szavaiból most már a negyedik nyerőfélre nézve is tisztán megértetem: ki nyert?!

Ami pedig az én fogadásaimat illeti: se nem nyertem, se nem vesztettem. **Spongy Rája!**

Pártonkívüli.

Hogy „se hideg, se meleg” nem jó, azt biblia mondja: —

Pártonkívüli — én semmibe sem veszem azt. Biblia nem vagyok én s nem is oly nagy káptalan a főm:

Hogy tudjam, mit rejt a „se hideg, se meleg”. — Csöndesen és békén akarok mindenki velélni,

Hagyjanak engem hát menni az utaimon! Most szabadelvűnek, majd függetlenné adózom,

Majd ágrárt követem s antiszemita leszek. — Hisz' az okosság szól: tartsak mindig az erőssel; Ingadozó kényem biztosan áll s így erő.

Faragó.

Közönség köréből.

Meghívó.

A lévai m. kir. honvédségi és polgári lövészegylet folyó június hó 22-én (vasárnap) délelőtti 10 órakor a lévai városház tanácstermében rendkívüli közülést tart, melyre a lövészegylet tagjai tisztelettel meghívattak.

Tárgyak:

1. Az egyleti alapszabályok módosítása.
2. Egyleti tiszttviselők és választmány megválasztása.

3. Netaláni indítványok, melyek azonban az alapszabályok szerént csak az estben tárgyalhatók, ha a közülést legalább 24 órával megelőzőleg az elnöknek írásban átnyújtatnak.

Kelt Léván 1884: június 14.

Az egyleti választmány.

Irodalom és művészet.

A Budapesti Hirlap-ot, melynek előfizetési fölhívását lapunk mai számának hirdetési rovatában közöljük, a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. Iránya minden ízében magyar nemzeti, pártérdekeket nem szolgál, véleményyszabadságát, a hirlap-író ez egyetlen vagyont, esonkítatlanul megőrzi föl és le egyaránt.

Magyarország függetlenségi harca című, G. e. l. e. h. Richard honvéd-tábornok nagy művéből a 11-ik füzet most jelent meg, ábrákkal illusztrálva az akkori honvédség különféle egyenruháit. A műből havonként két füzet jelenik meg. Előfizetési Budapest, Aigner Lajosnál 1/4 évre (6 füzetre) 2 frt 40 kr., félévre (12 füzetre) 4 frt. 80 krral.

A Hazánk című történelmi közlöny f. havi száma a következő tartalommal jelent meg. Zsiluszkay Mihály: Horváth István. — id. Szinyei József: Komárom 1848—49-ben. — Tornai Károly: Reteggyörgy emlékiratai 1761-ből. — Gelich Richard: István főherceg életéből. — Iványi István: A tiszai határőrvédek. — Tárca: Gróf Sándor Mór és Metternich hg. leánya e küvéje. — Történelmi repertorium 1884. — E folyóirat havonként egyszer jelenik meg, (jul. és aug. kivételével). Előf. ára egész évre: 6 frt, félévre 3 frt. Kiadóhivatal: Budapest IV. Stáció-utca, 1 sz.

920 magyar népdal zongorára alkalmazva! A Magyar Dal-Album című egyetemes magyar népdalgyűjtemény V. kötetéből most jelent meg a 6. füzet a 901—920. számú, következő dallamokkal: 1. Illik emlékeznünk régi ó törvényről. 2. Isten hozád édes Léra! 3. Isten tudja, hogyan lehet. 4. Jaj be busan harangoznak Tarjánba! 5. Jaj be nagy hal terem a Balatonba! 6. Jaj Istenem, de bajos a szegénynek. 7. Jácsi határ, jácsi határ szélén. 8. Jár a kis lány a mezőre. 9. Járjatok be minden földet. 10. Jó estét, jó estét! 11. Jön a tavasz, kezd a hó elmenni. 12. Juhász a hegy oldalán. 13. Kálon történt meg. 14. Keservesen könyezik az én szemem. 15. Kék nefeletjs, kék nefeletjs virágzik. 16. Kifejtél a rózsabimbó levele. 17. Kihajtott a rózsabokor, bimbót hajt. 18. Kis kertemben kinyitott a rózsafa. 19. Kiszáradt a tóban mind a sár. 20. Kivirágzott a szegedi temető. — Egy-egy füzet ára (20 dallammal) 25 kr. — Előfizetések postautalványon a Magyar Dal-Album kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

Ujfalvy utazása Párisból Samarkandig füzetéről is zetre érdekesebb és vonzóbb. Most kaptuk a 15—18. füzeteket, a fáradhatatlan utazó mindig újabb és újabb képeket tár föl, melyekkel csak a titokzatosság leplevel borított kelet bővelkedik, a radalmat nem ismerő hű és szép neje tollal, rajzónnal megörökít az utazás emlékeit s a reá gyakorlott benyomást; és azzal meggyőző az olvasónak nemesak tetszését, de kedélyét is. — A rendkívül érdekes utazási mű kiadását a Révai-Testvérek eszközlik Budapeston (váci-utca 11.), kiknél a jelen munkára elő lehet fizetni egész évre 8 frtjával; de az előfizetés elfogadtatik fél-, vagy negyedévre is.

Jókai Mór újabb regényeinek a Révai-Testvérek által megindított füzetes kiadásából A lőcsei fehér asszony ez a regénynek 3—6. füzetet jelentek meg. — Jókai műveinek népiünk közötti elterjedésére talán soha kedvezőbb alkalom nem nyílt, mint most e füzetes vállalat megindításával. A kiállítás esimes és díszes, az egyes füzetek ára pedig olcsó. — Megjelenik kéthetenként egy füzet. Előfizetési ára egész évre (26 füzet) 6 frt. A megrendés legézerszerűbben a kiadóknál, Budapest, váci-utca 11. sz. eszközölhető.

Nyilttér. *)

I.

Bucsú-szó.

Léváról Budapestre költözvén, nem mulaszthatom el, hogy barátainak és ismerőseimnek, kiktől személyesen bucsút nem vehettem, e lapok útján mondjak szíves vélyes „istenhozzádot”.

Léva, június 8. 1884.

Fischer Béla,
kereskedő.

II.

Kiadó:

a Lévai hitelintézet épületében
egy sarok-bolthelyiség és egy magán-szoba
az emeleten.

Bővebben értesülhetni az intézet hivatalos helyiségében.

*) E rovat tartalmáért Szerkesztő nem felelős.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József, város-kapitány.

Buza: mmázsánként 8 frt. 40 kr — 8 frt 70 kr.
Kétszeres 6 frt — kr — 6 frt. 30 kr. Rozs: 7 frt 90 kr — 7 frt 95 kr. Árpa: 7 frt 70 kr — 8 frt — kr.
Zab: 9 frt — kr — 9 frt 50 kr. Kukoricza: 6 frt 30 kr — 6 frt 80 kr. Bab: 8 frt 50 kr — 8 frt 90 kr.
Lenese: 11 frt 80 kr — 12 frt — kr. Köles: 5 frt.
A többi árak nem változtak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

997/1884. 1878 26/155.

Arverési hirdetemény.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közliré tétetik, hogy a lévai takarékos és hitel intézet végrehajtónak **Knap Imre** lévai lakos végrehajtást szenvedő elleni 175 ft tőke követelése ennek 1878 évi január hó 18 napjától járó 6% kamatai, 3 ft 88 kr. ovatolási, továbbá a 12 ft 95 kr. perbeli és a már eddig 19 ft. 55 krt tevő, ugy az ezenel 8 ft 15. krtban megállapított, valamint a még föl merülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő **ingatlan** vagyonság u. m. Knap Imre és neje Horváth Annának a főnn megnevezett bíróság területéhez tartozó Léva községbeli 1295 számú tájkyben A + I. sor sz. alatti 193 örszeirási számú lakháznak az **1884 évi július hó 4. napján** délelőtti 9 órakor **Léva** mező városában a kir. telekkönyvi iktató hivatal helyiségében az 1881. LY t. cz. 169-174 §-ok szabályai szerint megtartandó bírói arverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzá adással értesítettek, hogy az ezzel egy idejűleg megalapított arverési feltételek szerint:

1., ör. A meg alapított kikiáltási ár az A + I. sor sz. alatti fekvőség egész kiterjedésére 720 ft. o. é.

2., A venni szándékozók tartoznak az arverés alá becsajított ingatlanság kikiáltási árának 10% át bñatpánzül készpénzben vagy ovadék képes érték papírban letenni

3., or A vétel ár három egyenlő részletben és pedig az első részlet az arverés jog erőre emelkedésétől számítandó 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt fizetendő.

Az arverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Léva város előjáróságánál is megtekinthetők.

Léván, a kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság 1884 évi márczius hó 27 napján.

131. 3-1. **GYENES JÓZSEF.** kir. bírós.

HIRDETMÉNY.

Kazy László nemes-orozsi földbirtokos által özv. Neumann Simonné érsekújvári gabonakereskedőnek eladott, ez utóbbi által pedig Deutch József parkányi gabonakereskedőnek tovább eladott, mintegy (500) ötszáz métermázsányi kukoriczát az utolsó vevő át nem vévén, e kukoricza-mennyiség általam Nemes-Oroszi községben folyó évi **junius hó (17) tizenhetedik napján**, délelőtti (9) kilenc órakor a községi bíró házában megtartandó nyilvános arverésen, a legtöbbet ígérő vevőnek, készpénzfizetés mellett, el fog adatni.

Kelt Léván, 1884 évi junius hó 9 én.

132. **Belcsák László,** kir. közjegyző.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepek utáni napokon is.

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 ft, félévre 7 ft, negyed-
évre 3 ft 50 kr. egy hóra 1 ft 20 kr.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca 15. sz.

A „Budapesti Hirlap“ nem pártlap.

Pártja - olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányynak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állnak ezek a szolgálatok?
Első sorban abból, hogy **mindenről a mi az országon belül vagy kívül, akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren fölmerül: híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a „Budapesti Hirlap“-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A „Budapesti Hirlap“ olvasóközönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötözve, se **osztálynak, se pártnak, se kormányynak, se nyilvános, vagy magán társaságnak:**

A „Budapesti Hirlap“ a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában.

A „Budapesti Hirlap“-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság:

a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Ennek tesz szolgálatot, aki a „Budapesti Hirlap“-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljük, kivéve olvasóközönségünket, amely itél szavaink és cselekedeteink fölött.

A „Budapesti Hirlap“ rendes tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezércikkek, II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárczák, III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdasági. — Ezenkívül a mellékletben rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvénytörvények, vidéki hírovtat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ rendes írói:

Csukási József szerkesztő, báró Kaas Ivor, gróf Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, dr. Csapodi István, Kacziány Géza, Molnár László, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a földolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztő-éget.

Bécsben, Berlinban, Párisban és Londonban rendes tudósítóink vannak, akik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, ami e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. Előfizetési ára:
Félévre 7 ft. — Évnegyedre 3 ft 50 kr. — Egy hóra 1 ft 20 kr.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalványnyal tejesíthető e czímen:

„Budapesti Hirlap“ Budapest, Kalap-utca 16-dik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzet államérdekeinek, a t. magyar közönség lekötölező figyelmébe.

133. 3-1.

==== Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal. =====

Csukási József, Rákosi Jenő,
a „Budapesti Hirlap“ kiadó tulajdonosai.

RUSTON, PROCTOR és Társa

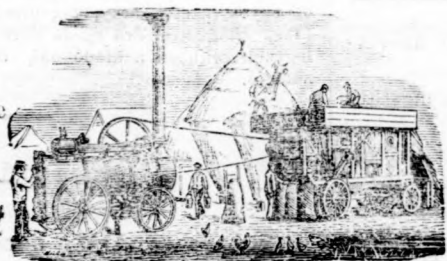
BUDAPEST, Nádor-utca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett:

gőzmozdonyaikat

fa- és szénfűtésre szabad. szalmafűtő

gőzmozdonyaikat

gőzcséplőgépeiket

dobmentő

és

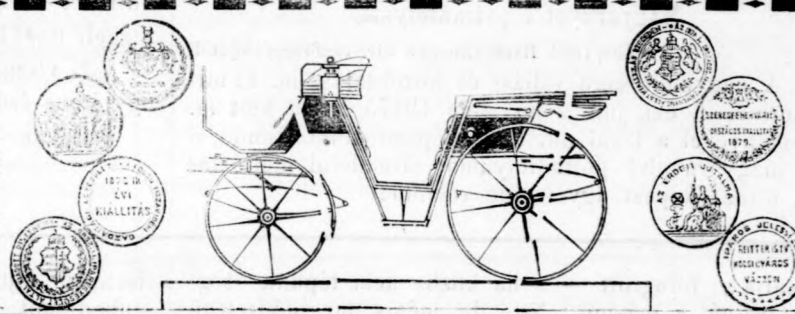
űszögtisztító készülékkel,

szabályozható magválasztó hengerral.

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cséplőkészleteket járgányhajtásra, nemkülönb mindenmü gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

134. 10-3

BETTER ISTVÁN,

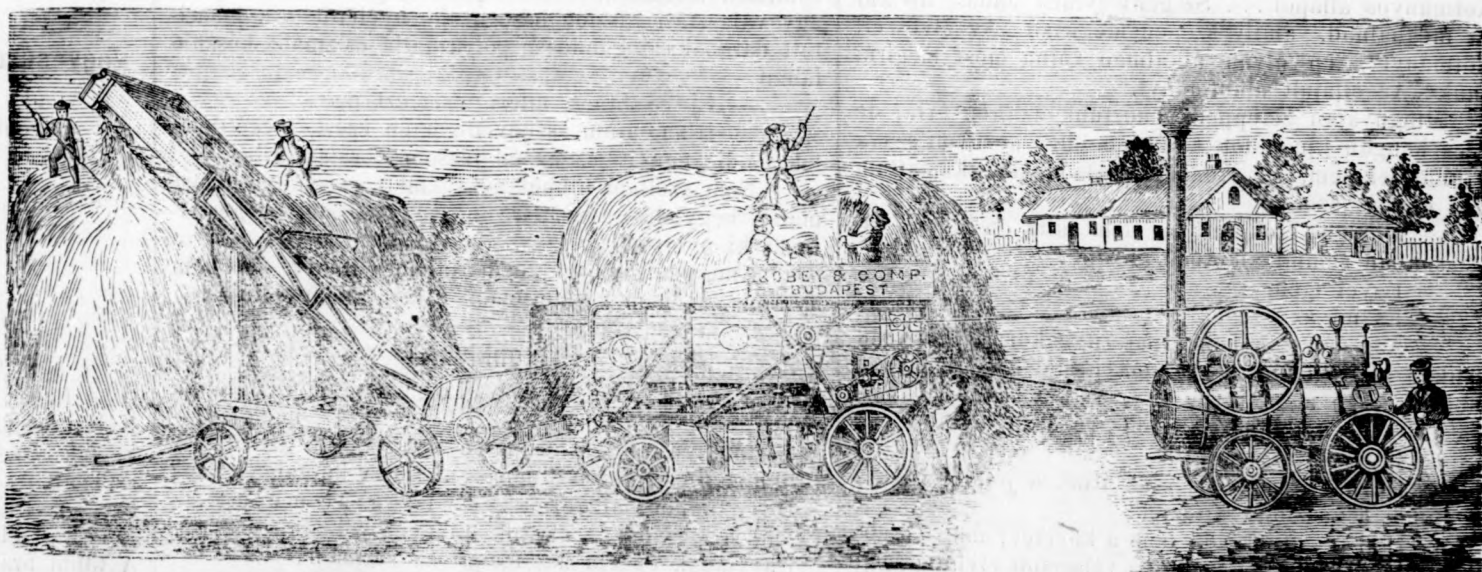
cs. kir. udvari kocsigyáros, VACZOTT, ajánlja dusan felszerelt legujabb modern, bármily alaku kocsijait és hintóit izlésteljesen elkészítve a lehetőleg mérsékelt árak mellett; — továbbá a legujabb alaku amerikai ruganyos kocsijait, melyek rendkívül könnyűek és tartósságuknál fogva leginkább fordítatnak haszonra.

Öreg kocsik kijavitása pontosan és jutányosan eszközöltetik. Megkeresésekre a kocsirajzok bérmentve megküldetnek.

137. 18-16.

ROBEY & COMP.

BUDAPEST, Üllői ut. 35

Gőzcséplőgép-készleteket venni szándékozók sziveskedjenek a gyári árak iránt **ROBEY & Comp.**-hoz, mint az eredeti vasgerendás cséplőgépek gyárosaihoz fordulni. — 2 1/2, 4, 6, 8, 10 és 12-lőerejű e séplő-s z e d e t e k gyárunkban mindenkor készletben vannak.

Nyomatott Dukész Lipótnál, Léván.

Tűz- és jégkár elleni biztosítások

A PESTI FONCIÈRE

és az

Átalános trieszti biztosítótársaság (ASSICURAZIONI GENERALI)

által

a legolcsóbb díjtételek mellett

Neumann Manó

fűszerkereskedésben eszközöltetnek

LÉVAN.

Egyszersmind az ugyanott kapható

legfinomabb

gépola-j-készlet

a t. gazdasz uraknak szives figyelmebe ajánlatik.

136. 5.5.